

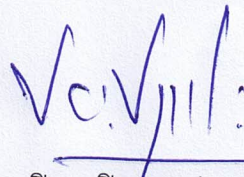
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ.๒๕๖๖ – พ.ศ.๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
Rayong Provincial Administrative Organization

คำนำ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อใช้เป็นกรอบการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้องเชื่อมโยง สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในจังหวัดระยอง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ในฐานะศูนย์ประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง จะได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก่ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ไปใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง เพื่อเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อไป

(นายปิยะ ปิตุเตชะ)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	
	๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	๑
	๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๒
	๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข	๓
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา	
	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๔
	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๗
	แผนการปฏิรูปประเทศ	๙
	๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๒
	แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	๒๐
	๓. นโยบายของคณะรัฐมนตรี	๒๒
	๔. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๒๔
	๕. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๒๗
	๕.๑ แผนภาคตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๒๗
	๕.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)	๓๑
	๕.๓ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน	๓๕
	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	
	แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๕)	๓๕
	๖. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๔๑
	๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง	๔๑
	๘. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๔๑
ส่วนที่ ๓	การติดตามและประเมินผล	
	๑. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๔๕
	๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๔๖
	๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในอนาคต	๔๗

ส่วนที่ ๑

➤ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาภายใต้แนวทางการพัฒนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในภาพรวมของจังหวัด นำไปสู่การจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปพัฒนาตามแผนงานโครงการที่กำหนดไว้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การประเมินและทบทวนแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยอง ใช้หลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๕ ประการ คือ องค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์ นั้น

๑) ต้องมีความสอดคล้องซึ่งกันและกันโดยเฉพาะจะต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่คาดว่าจะได้รับ

๒) ต้องมีความเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยเฉพาะจะต้องมีเงื่อนไขและสนับสนุนซึ่งการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

๓) ต้องมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงและวัดผลลัพธ์ในเชิงปริมาณหรือในเชิงคุณภาพได้

๔) ต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ ปัญหาและโอกาสของภาคเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย

๕) ต้องสามารถนำไปใช้ในการต่อยอดหรือขยายผลต่อไปในอนาคตได้

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน เป็นระบบเพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

เชิงปริมาณ : จังหวัดระยองแบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ทั้งหมด ๖๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ๑ แห่ง ซึ่งได้แก่ อำเภอเมืองระยอง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๕ แห่ง อำเภอบ้านฉาง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอแกลง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๗ แห่ง อำเภอบ้านค่าย มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘ แห่ง อำเภอปลวกแดง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘ แห่ง อำเภอวังจันทร์ มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอนิคมน้ำพอง มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕ แห่ง อำเภอเขาชะเมา มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔ แห่ง ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละแห่งได้ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ตามสภาพความเหมาะสมตามลักษณะของแต่ละพื้นที่ที่ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

เชิงคุณภาพ : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยองได้ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่กำหนดขึ้นนั้นพิจารณาจาก ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานราชการอื่น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ตลอดจนขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นได้

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน และค่อนข้างครอบคลุมปัญหา อุปสรรค เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกพื้นที่ในเขตจังหวัดระยอง การกำหนดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติและสอดคล้องเชื่อมโยง สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนชุมชน จึงทำให้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้รับการแก้ไข ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จังหวัดระยองได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ตลอดจนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีกรอบทิศทางการพัฒนาไปในแนวทางเดียวกัน

๒.๒ ผลกระทบ

การกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด มุมมองของยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาจะมุ่งเน้นในลักษณะเป็นภาพรวมทั้งจังหวัด ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นไปตามสภาพของแต่ละพื้นที่ทั้งหมด แต่ทั้งนี้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถนำไปปรับเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับพื้นที่ของตนเองได้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรค

๑. การติดต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นให้เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงประเด็น ถูกต้องเป็นไปตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

๒. การจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละท้องถิ่น มุ่งไปที่การพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ยังไม่มีการบริหารจัดการ การพัฒนาในภาพรวมทั้งจังหวัด เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

๓.๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

การติดตามและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมา กำหนดให้แต่ละท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ยังไม่ได้กำหนดรายละเอียด กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผลให้ชัดเจน ส่งผลให้การติดตามและประเมินผลไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ขาดการกำหนดมาตรฐาน รูปแบบการรายงานผล ความก้าวหน้าของแผนงาน/โครงการ อย่างเป็นระบบ

๓.๓ แนวทางการแก้ไข

๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย องค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชน มีความรู้ความเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นได้ตรงประเด็นตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น

๒. พัฒนารูปแบบวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก เช่น ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นในด้านการท่องเที่ยวก็ให้การสนับสนุนพัฒนาในด้านการท่องเที่ยว โดดเด่นในด้านการเกษตร ก็ให้การสนับสนุนพัฒนาในด้านการเกษตร และจัดสรรงบประมาณให้ตรงตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

๓. กำหนดรูปแบบ รายละเอียด กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลในการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปใช้

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทยสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๑. การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๒. การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
๓. การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
๕. การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
๖. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกักกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
๗. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ
๘. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
๒. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง

ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต และภาคบริการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๓. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๔. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

๕. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

๖. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหารสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

๒. การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓. การสร้างเสริมให้คนมีความสุขภาวะที่ดี

๔. การสร้างที่อยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๑. การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒. การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓. การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔. การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม และทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕. การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
๒. การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
๓. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
๔. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๖. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
๒. การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
๓. การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
๔. การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
๕. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
๖. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๗. การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

วิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “**มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน**”

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทย ร่วมกันและเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เป็นแผนการพัฒนาแบบบูรณาการทุกสาขาของการพัฒนา หรือแผนแม่บทการพัฒนาเฉพาะด้านต่างๆ ดังนั้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งถือว่าเป็นปฐมบทของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๑.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น ๔ ช่วง ช่วงละ ๕ ปี

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น ๒๓ แผนแม่บท ประกอบด้วย

๑) ความมั่นคง ถือเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการหลักที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางในภาพรวมที่เป็นรูปธรรมชัดเจนในระยะ ๒๐ ปี ตามที่ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งก็คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข”

๒) การต่างประเทศ ดำเนินงานด้านการต่างประเทศให้ไทยมีความพร้อมและมีบทบาทเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์เพื่อเป็นผู้เล่นสำคัญในเวทีโลก

๓) การเกษตร สร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศรวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขัน

๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ผ่านมาการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยมุ่งเน้นการผลิตเพื่อการส่งออก โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตและการให้บริการขั้นพื้นฐานในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ

๕) การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมท่องเที่ยววันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสถานการณ์โลกและพฤติกรรมของผู้บริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสร้างงาน จัดการสิ่งแวดล้อมของเมืองให้สามารถรองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมโดยมีคุณภาพชีวิต สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และการบริหารจัดการที่ดี

๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นรากฐานที่สำคัญของการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในมิติของการสร้างรายได้ เป็นแหล่งการจ้างงานที่สำคัญและยังเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศ

๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ ศักยภาพในการคิดค้นนวัตกรรมโครงสร้างพื้นฐาน และแรงงานทักษะ มีการพัฒนาช้า เมื่อเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกันและยังคงเป็นปัญหาหลักในการทำธุรกิจในไทยอีกด้วย

๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม ต้องพัฒนาด้านค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีของประชาชนทุกกลุ่มวัยควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้บรรลุป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ในการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ

๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ

๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้ การศึกษาและการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนให้มีทักษะความรู้ ทักษะอาชีพบนฐานพหุปัญญา มีสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดี มีการพัฒนาทักษะและระบบรองรับการพัฒนาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีการแพทย์ใหม่ ๆ

๑๔) ศักยภาพการกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างการพัฒนาทั้งในการเสริมสร้างสุขภาพ การพัฒนาจิตใจ การสร้างความสามัคคีของคนในชาติ

๑๕) พลังทางสังคม โดยการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน การสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการเป็นส่วนร่วม

๑๖) เศรษฐกิจฐานราก มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต

๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม โดยการสร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศสภาพ และทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง

๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน ที่ผ่านมาตรฐานทรัพยากรทางธรรมชาติของประเทศไทยถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินและน้ำเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ทั้งเพื่อการบริโภคและอุปโภค เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงเพื่อปรับสมดุลของระบบนิเวศ ที่

๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ มุ่งเน้นพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย มีขนาดเหมาะสมกับภารกิจมีสมรรถนะสูง ตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชน และสนับสนุนให้เป็นประเทศไทย ๔.๐

๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ให้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ มีความเป็นพลวัตที่สอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปและ เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และมีกระบวนการยุติธรรมที่เคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติ ต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวลา และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบ เศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็น ยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป รวมทั้ง กำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/ โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับ ศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมี ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

๑.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

การปฏิรูปประเทศมีความสำคัญต่อการก้าวข้ามข้อจำกัดหรืออุปสรรคในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีรัฐบาลเห็นความสำคัญและได้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายหลายๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับรัฐธรรมนูญ ระดับพระราชบัญญัติ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ด้านที่ ๑ – ด้านการเมือง

การดำรงไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ มีความมั่นคง มีความชอบธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประเทศชาติ บ้านเมืองและประชาชน สร้างการมีส่วนร่วม รู้จักยอมรับความเห็นที่แตกต่างกัน พรรคการเมืองดำเนินกิจกรรม โดยเปิดเผยและตรวจสอบได้และพัฒนาเป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และสร้างให้เกิด การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี

ด้านที่ ๒ – การบริหารราชการแผ่นดิน

มุ่งสร้าง “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน” บนหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ภาครัฐได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชน (Public Trust)

ด้านที่ ๓ – ด้านกฎหมาย

กฎหมายเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ทันต่อ การพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นธรรม และขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ด้านที่ ๔ – กระบวนการยุติธรรม

กระบวนการยุติธรรมเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการเพื่อวางรากฐานระบบสังคม การเมืองของประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและสร้างกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนเชื่อมั่น และเกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของกระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริง ด้วยการได้รับปฏิบัติอย่างเท่าเทียม และไม่มีความเหลื่อมล้ำในการบังคับใช้กฎหมาย การสร้างระบบการสอบสวนและงานนิติวิทยาศาสตร์ ที่ประชาชนเชื่อมั่นในความรวดเร็วและถูกต้อง ขจัดวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการอำนวยความสะดวก ยุติธรรมโดยนำเทคโนโลยีมาใช้และระบบการลงโทษกับการดูแลสอดส่องผู้พ้นโทษที่ทำให้สังคม เกิดความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ตลอดจนการมีกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการแข่งขันทาง เศรษฐกิจของประเทศ

ด้านที่ ๕ – ด้านเศรษฐกิจ

ยกระดับผลิตภาพ (higher productivity) และความสามารถในการแข่งขัน ในระดับประเทศให้สูงขึ้น (more competitive) มีการเติบโตอย่างครอบคลุมทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน (more inclusive) มุ่งเน้นการใช้ระบบมาตรฐานและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (more sustainable) ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ และสถาบันทางเศรษฐกิจมี สมรรถนะสูงขึ้น (high performance economic institution)

ด้านที่ ๖ – ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการรักษา พื้นฟูให้สมบูรณ์และยั่งยืน เป็น รากฐานในการพัฒนาประเทศอย่างสมดุลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากร ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม เกิดความสมดุลระหว่างการคุ้มครองรักษาและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน รวมทั้งมีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ

ด้านที่ ๗ – ด้านสาธารณสุข

ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพ มีส่วนร่วมในการวางระบบในการ ดูแลสุขภาพได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการมีสุขภาวะ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ระบบสาธารณสุขที่เป็นเอกภาพและการ อภิบาลระบบที่ดี

ด้านที่ ๘ – ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ

มุ่งเน้นการสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพของการทำหน้าที่ของสื่อับความรับผิดชอบ กับการกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ ดำรงรักษาเสรีภาพ ของการแสดงออก การรับรู้ของประชาชน ด้วยความเชื่อว่าเสรีภาพของการสื่อสารคือเสรีภาพของประชาชน ตามแนวทางของประชาธิปไตย และการให้สื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลุกฝัง วัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี

ด้านที่ ๙ – ด้านสังคม

ให้คนไทยมีหลักประกันทางรายได้ในวัยเกษียณที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่การมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สังคมไทยเป็นสังคมแห่งโอกาสและไม่แบ่งแยก ภาครัฐมีข้อมูลและสารสนเทศด้านสังคมที่บูรณาการทุกหน่วยงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ และให้ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง โดยสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง

ด้านที่ ๑๐ – ด้านพลังงาน

ปรับปรุงการบริหารจัดการพลังงานสร้างแผนจัดหาที่ได้รับการยอมรับ ส่งเสริมพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน และกำหนดทิศทางการพัฒนาและการลงทุนเทคโนโลยีใหม่ของประเทศ ตลอดจน เพื่อให้การบริหารจัดการด้านพลังงานมีธรรมาภิบาล มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานตามแผนการจัดหาที่ปรับปรุงใหม่ กระตุ้นการลงทุนด้านพลังงานและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านที่ ๑๑ – ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการทุจริต มีมาตรการควบคุมการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐ

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ กำหนด ๕ เป้าหมายหลัก ๕ ตัวชี้วัด ดังนี้

๑. ปรับโครงสร้างภาคผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม เพิ่มรายได้ประชาชาติต่อหัวเป็นไม่ต่ำกว่า ๘,๘๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ
๒. พัฒนาค้นสำหรับโลกยุคใหม่ ได้ดัชนี HDI ในระดับสูงมาก (ไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒)
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ลดช่องว่างความเป็นอยู่ของประชากรกลุ่มฐานะสูงสุด ๑๐% และต่ำสุด ๔๐%
๔. การเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลง จากกรณีปกติอย่างน้อย ๑๕%
๕. การเสริมสร้างสมรรถนะประเทศ พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นสร้างมูลค่าของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม GDP เป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง GDP สาขาเกษตรโต ๔.๕% ต่อปี เกิดวิสาหกิจชุมชนระดับดี เพิ่มขึ้น ๓๕%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
 ๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร
 ๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
- กลยุทธ์การพัฒนา
๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้าเพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
 ๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
 ๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
 ๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
 ๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
 ๖. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตรรวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
 ๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรรวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนาระดับการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวคุณภาพ และยั่งยืนทุกมิติ ค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้น ๑๐% ต่อปี พึ่งนักท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มรายได้เมืองรองเพิ่มขึ้น ๑๐% ต่อปี ท่องเที่ยวชุมชนที่ผ่านมาตรฐานปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

๒. การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

๔. การพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โดยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดิมในอุตสาหกรรมยานยนต์สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนเพื่อให้ผู้ใช้รถยนต์เปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้า เป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก เพิ่มการใช้รถอีวีเป็น ๒๖ % ภายใน ๒๕๗๐ เพื่อเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน สถานีอัดประจุเพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย แรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์การพัฒนา
 ๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น
 ๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า
 ๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี
 ๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ
 ๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ
 ๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ
 ๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
 ๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ยานยนต์ไฟฟ้า
 ๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย
 ๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด
- หมายเหตุที่ ๔** ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยเร่งขับเคลื่อนให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง สร้างมูลค่าเพิ่ม ๑๗ %ของจีดีพี สร้างองค์ความรู้ ความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพให้พร้อมรับภัยคุกคาม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
๒. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ
๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์
๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจ และสุขภาพของคนไทย
๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบ

ต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยมุ่งเน้นการยกระดับบทบาทของไทยในห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ และการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์สำคัญของภูมิภาค ติด ๒๐ อันดับแรกของโลกด้านความง่ายในการทำธุรกิจ (Ease of Doing Business) การลงทุนโตไม่น้อยกว่า ๖%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุน และ

ฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

๓. ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดนเร่งผลักดันการเติบโตเศรษฐกิจดิจิทัล โดยการสร้างระบบนิเวศที่เหมาะสม ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและกฎระเบียบ รวมถึงการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เดิมสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน มีสัดส่วนต่อ GDP เป็น ๓๐% เพิ่มการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะเป็น ๖๐% เกิดเทศกาลอีคอมเมิร์ซอย่างต่ำ ๖,๐๐๐ แห่ง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
 ๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
 ๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
 ๔. การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยตั้งเป้าพัฒนาศักยภาพเอสเอ็มอีสู่การเป็นผู้ประกอบการยุคดิจิทัล ไทยจะมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ สามารถปรับตัวรับการแข่งขันใหม่ จีดีพีของ SMEs เพิ่มขึ้น ๓๖.๕%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
 ๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
 ๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ
- กลยุทธ์การพัฒนา
๑. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 ๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
 ๓. การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
 ๔. การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
 ๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
 ๖. การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ
 ๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน โดยเร่งพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก สร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัล ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ กระจายรายได้ระหว่างภาคพร้อมรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนา พื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม โดยมีเป้าหมายการพัฒนาแก้ไขปัญหายากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของครัวเรือนยากจน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตแก่คนไทยทุกช่วงวัย ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม ครัวเรือนจนข้ามรุ่นหลุดพ้นความจนภายใน ๒๕๗๐ ลูกหลานได้เรียนจบระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น ๕๐% และจัดความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอทุกช่วงวัย แรงงานอยู่ในระบบประกันสังคมไม่น้อยกว่า ๖๐% คนจนสูงอายุเหลือไม่เกิน ๔%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

๒. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การแก้ปัญหายากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

๓) มิติตความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยเร่งขับเคลื่อนพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร รวมถึงการเร่งลดก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะในภาคพลังงานและอุตสาหกรรม ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ มีมูลค่า ใน GDP เพิ่มไม่น้อยกว่า ๑% มีดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมอยู่ใน ๔ อันดับแรกของอาเซียน ใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐% ขยะต่อหัว ลดลง ๑๐%

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การอนุรักษ์ พื้่นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบน

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๕. การปรับตัวกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นสร้างความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นการป้องกันภัยโดยใช้แนวทางธรรมชาติ รวมถึงการพัฒนาประสิทธิภาพในการคาดการณ์และเตือนภัยไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิคุ้มกัน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชน และชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓. การใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบสนองต่อโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยตั้งเป้าหมายในการพัฒนาสนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีโอกาสพัฒนาทักษะอย่างเต็มศักยภาพมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับบริบทของโลกยุคใหม่ คนไทยสมรรถนะสูง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องทุกช่วงวัยตอบสนองต่อโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต พัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มเป็น ๘๘% ผลผลิตภาพแรงงานไม่ต่ำกว่า ๔% ต่อปี ผลผลิตคนตรงความต้องการของตลาด ได้คะแนนแข่งขันด้านทักษะของ WEF เพิ่มขึ้น ๒๐%

เป้าหมายพัฒนา

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์การพัฒนา

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ยกย่องภาครัฐให้มีสมรรถนะสูงและคล่องตัวสามารถก้าวสู่การเป็นภาครัฐดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ รวมถึงการยกเลิกกฎหมายที่ไม่จำเป็นและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ สมรรถนะสูง คล่องตัว และตอบโจทย์ คนพึงพอใจบริการภาครัฐไม่ต่ำกว่า ๘๕% ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์อยู่ใน ๔๐ อันดับแรกของโลก

เป้าหมายพัฒนา

๑. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนา

๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๒.๒ แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา แผนปฏิบัติการและโครงการรองรับ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการหลักที่จำเป็นเร่งด่วนเป็นอันดับแรกที่ต้องเร่งดำเนินการ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ และกรอบเงินเบื้องต้นที่ต้องใช้ในการดำเนินงาน พร้อมระยะเวลาการดำเนินงานและแผนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

๑) ความจำเป็นของการพัฒนาประเทศไทยสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และให้ความสำคัญกับนวัตกรรมและการสร้างมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการที่ผ่านมาในอดีตทั้งหมด (Disruptive Technologies) ทำให้ยุทธศาสตร์ชาติวางจุดยืนให้ประเทศไทยมีการเติบโตอย่างมีองค์รวม (Inclusive Growth) ที่ยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยรัฐบาลมุ่งมั่นจะพัฒนาเชิงพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๒) ความเหมาะสมของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เป็นพื้นที่นาร่องนโยบายประเทศไทย ๔.๐ พื้นที่นี้ มีการดำเนินโครงการเมื่อกว่า ๓๕ ปีที่ผ่านมา มีความพร้อมในการพัฒนาต่อยอดให้มีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เต็มประสิทธิภาพ เช่น

- ฐานอุตสาหกรรมเดิมสนับสนุนการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง
- ผลผลิตการเกษตรมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่นทุเรียน มะม่วงน้ำดอกไม้ เป็นต้น
- แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงระดับโลก เช่น พัทยา เป็นต้น
- โครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุดในประเทศไทยแต่ยังไม่เชื่อมโยงทั้งระบบ
- ระบบเครือข่ายการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เชื่อมโยงในระดับภูมิภาคที่ศรัทธา
- ระบบการบริหารจัดการสาธารณสุข รองรับภาคอุตสาหกรรม เกษตรและการอยู่อาศัยที่ดี
- มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักลงทุนทั่วโลก และประชาชนมีความคุ้นเคยกับอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

“เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สมบูรณ์แบบช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายใต้นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ระดับประเทศพัฒนาโดยเร็วที่สุด”

เป้าหมายการพัฒนา กำหนดเป็น ๓ ระดับ

๑. ระดับการพัฒนาประเทศ
๒. ระดับการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
๓. ระดับการพัฒนาพื้นที่ ๓ จังหวัด (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และ ระยอง)

กรอบเวลาของการดำเนินการ : มี ๓ ระยะ สอดคล้องกับเป้าหมายการเห็นผลสัมฤทธิ์

๑. ระยะเร่งด่วน (สัมฤทธิ์ผลใน ๑ ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑)

๒. ระยะปานกลาง (สัมฤทธิ์ผลใน ๒ - ๕ ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)

๓. ระยะถัดไป (สัมฤทธิ์ผลใน ๑๐ - ๑๕ ปี ใช้งบประมาณตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ประเด็น โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการในระยะเร่งด่วน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ

แนวทางที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานลดต้นทุนโลจิสติกส์ในภาพรวม ส่งเสริมการขนส่งสินค้าทางรางและทางน้ำเพิ่มประสิทธิภาพโครงข่ายคมนาคมทางถนนแบบไร้รอยต่อ (Seamless Connection) เชื่อมโยงประตูเศรษฐกิจท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือมาบตาพุด สนามบินอู่ตะเภา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่เพิ่มขีดความสามารถการรองรับสินค้าส่งออก-นำเข้าทางทะเลที่จะเพิ่มขึ้น พร้อมยกระดับคุณภาพการเดินทางของประชาชน นักลงทุน และนักท่องเที่ยว ภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยการแยกเส้นทางการเดินทางและการขนส่ง เช่น รถไฟความเร็วสูง (กรุงเทพมหานคร-ฉะเชิงเทรา-ชลบุรี-ระยอง) ระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงเมืองสำคัญ เช่น พัทยา ศรีราชา บางแสน สนามบินอู่ตะเภา เพิ่มคุณภาพและความเพียงพอของการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา ให้แก่ ประชาชน นักลงทุน และนักท่องเที่ยว ภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพื้นที่โดยรอบ

แนวทางที่ ๒ : การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสะสมทุนเทคโนโลยีและเป็นฐานในการพัฒนาเทคโนโลยีต่อยอดต่อไป ด้วยการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูงที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตเพื่อส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งประกาศเขตส่งเสริมพิเศษ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อควบคุมโรงงานให้อยู่ในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเท่านั้น และกำหนดเงื่อนไขการพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากเอกชนสู่บุคลากรไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรม

แนวทางที่ ๓ : การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่สู่การท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้สูง และกระจายนักท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่พัฒนาในโครงการ

แนวทางที่ ๔ : การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรและงานวิจัยให้ตรงความต้องการของอุตสาหกรรม ทำให้เกิดฐานความรู้ เทคโนโลยี งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพสำหรับอุตสาหกรรมขั้นสูง

แนวทางที่ ๕ : การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และศูนย์กลางการเงิน ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการศึกษาเพื่อเตรียมการดำเนินงาน โดยจะพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ มีความสะดวกสบาย มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เข้าอยู่อาศัยให้มีความสะดวกสบาย มีสังคมคุณภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สามารถมีการจ้างงานในพื้นที่ โดยไม่ต้องเดินทางไกล เช่น เมืองศูนย์กลางการเงินและธุรกิจ เมืองการบิน เมืองท่องเที่ยว เป็นต้น

แนวทางที่ ๖ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล สำหรับสนับสนุนการศึกษา การวิจัยพัฒนา การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายและระบบการให้บริการประชาชนรวมทั้งศูนย์บริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร (OSS) ที่ทันสมัยรวดเร็ว การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และเตรียมระบบเศรษฐกิจดิจิทัลในทุกกระดับ

นอกจากนี้ ยังมีแผนสนับสนุนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น แผนสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาการเกษตร แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาสาธารณสุข เป็นต้น เป็นแผนที่หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาเชื่อมโยงอย่างบูรณาการกับแผนพัฒนาภาพรวม การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษ

๓. นโยบายของคณะรัฐมนตรี ประกอบด้วย

กรอบนโยบายหลักของรัฐบาล

๑. พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์

๒. การดำเนินงานของประชาชนจิตอาสาพระราชทานตามแนวพระราชดำริ

๓. ส่งเสริมสถาบันศาสนาให้เป็นกลไกในการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต

นโยบายเร่งด่วน

๑. นโยบาย Digital Wallet

๒. แก้ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือน

๓. ลดภาระค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน

๔. การปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานของประเทศไทยโดยพลังงานสะอาด/พลังงานหมุนเวียน

๕. การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

๖. การแก้ปัญหาความเห็นต่างในเรื่องรัฐธรรมนูญ พื้นฟูหลักนิติธรรม

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

ด้านสร้างรายได้

๑. การทูตเชิงรุก เจรจาการค้า ยกระดับหนังสือเดินทางไทย

๒. การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่

๓. การ Matching Fund เพื่อร่วมลงทุนใน Start Up

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ระเบียงเศรษฐกิจ ๔ ภาค

๕. การพัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นไปตามผังเมืองที่สอดคล้องความต้องการของประชาชน
๖. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดย ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ในภาคเกษตร ปศุสัตว์และประมง
๗. การบริหารจัดการน้ำ
๘. การหาตลาดให้สินค้าเกษตรให้ขายในราคาที่เหมาะสม

ด้านขยายโอกาส

๑. เร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดินทำกิน มีชีวิตที่มั่นคง พิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด เพื่อนำไปต่อยอดให้เข้าถึงแหล่งทุน

๒. การปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภทและลักษณะของพื้นที่ เพื่อเพิ่มพูนระบบนิเวศ และการขายคาร์บอนเครดิตอย่างยุติธรรม

๓. การยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็นและเป็นข้อจำกัดของประชาชนเปลี่ยนเป็นรัฐสนับสนุน

๔. ผู้ว่า CEO เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงาน

๕. การพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดเมืองนอน

๖. การบริหารในรูปแบบของการกระจายอำนาจ

๗. เปิดรับแรงงาน และผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ

๘. การอนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาต่อยอดศิลปะ วัฒนธรรม และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างพลังสร้างสรรค์ (Soft Power)

๙. ส่งเสริมด้านกีฬาและออกกำลังกาย

๑๐. ปฏิรูปการศึกษา สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑๑. พัฒนาครู ดูแลนักเรียน ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพใจ

๑๒. การกระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนเข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง โดยไม่ละเลย การศึกษา ประวัติศาสตร์และการปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ

ด้านสร้างคุณภาพชีวิต

๑. การปรับโครงสร้างหน่วยงานด้านความมั่นคงให้เหมาะกับยุคสมัย การตอบสนองต่อภัยคุกคามและภัยความมั่นคงรูปแบบใหม่ การพิทักษ์เอกราช สร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในทุกพื้นที่

๒. การจัดการภัยพิบัติ

๓. เปลี่ยนรูปแบบการเกณฑ์ทหารให้เป็นแบบสมัครใจ

๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ค้นลูกหลานให้กับครอบครัว

๕. การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การแก้ไขปัญหาเรื่องฝุ่นควัน (PM๒.๕)

๗. การพัฒนาระบบสาธารณสุขขั้นปฐมภูมิ และการสร้างเสริมสุขภาพเชิงป้องกัน

๘. การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย (สถานชีวาภิบาลประจำท้องถิ่น)

๙. การยกระดับ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค

๑๐. การพัฒนาระบบประปาสำหรับการอุปโภคและบริโภค
๑๑. การสร้างความเท่าเทียมของคนทุกกลุ่มให้มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ด้วยสวัสดิการโดยรัฐ
๑๒. ผลักดันกฎหมายสนับสนุนสิทธิและความเท่าเทียมของคนทุกกลุ่ม
๑๓. การพัฒนากองทุนพัฒนาบทบาทสตรี
๑๔. การนำเทคโนโลยีและระบบมาใช้อย่างเต็มรูปแบบ
๑๕. การปฏิบัติหน้าที่พื้นฐานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้
๑๖. การเปิดกว้างเปิดรับความหลากหลายทางอัตลักษณ์ ความเชื่อ
๑๗. การวางบทบาทที่เหมาะสมในเวทีโลก คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก
๑๘. การดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ UN (ลดความเหลื่อมล้ำ)
๑๙. การให้ความสำคัญกับกรอบวินัยทางการเงินการคลัง

๔. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในช่วง ๔ ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๓ ประเทศไทยและประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวม ๑๘๙ ประเทศ จึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) ประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ

- ๑) ขจัดความยากจนและความหิวโหย
- ๒) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
- ๓) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี
- ๔) ลดอัตราการตายของเด็ก
- ๕) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
- ๖) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรียและโรคสำคัญอื่นๆ
- ๗) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ
- ๘) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง ๘ ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนาองค์การสหประชาชาติ จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายนปีพ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมาย ดังนี้

รูปที่ ๓๕ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

ที่มา : องค์การสหประชาชาติ (UN) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายหลัก ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัย สำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ ในราคาที่ซื้อหาได้เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสม สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืนจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนการเงิน

สำหรับประเทศไทย นอกจากการพัฒนาใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามแนวทางของ SDGs แล้ว ยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวพระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างสัมฤทธิ์ผลแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

จากเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทย ให้ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ การมุ่งเน้นส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน การยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่หลากหลายในการระดมผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ด้านเทคโนโลยีและทรัพยากร เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเทศ โดยพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน

๕. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๕.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก การพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ตามบทบาทการพัฒนาของภาค มุ่งเน้นให้ภาคตะวันออกเป็น “ฐานเศรษฐกิจสีเขียวชั้นนำของอาเซียน ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่ดี” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก (E Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งของครัวเรือน และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ SHARE ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC และป्राจีนบุรี ยกระดับศักยภาพของ Start-up และ SMEs ตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง และเสริมสร้างศักยภาพฝีมือแรงงาน (S: S-curve Industrial Heartland) พัฒนาพื้นที่เมืองหลักและชนบทให้เป็นเมืองและพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของครอบครัว ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความครบครันโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นที่ถิ่น (H: High-tech Living Cities) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอดภัย มูลค่าสูง และการผลิตผลไม้คุณภาพมุ่งสู่การเป็นมหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย (A: Agro-tourism and Food Safety) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ (น้ำ ป่า ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) และสิ่งแวดล้อม (มลพิษทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก) ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน และเตรียมความพร้อมรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (R: Resilience of Natural Resources and Environment) และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเมืองชายแดน เชื่อมโยงเศรษฐกิจและการค้าภายในประเทศและระหว่างประเทศในเอเชียแปซิฟิก (E: Economic Linkage)

ประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกตามทิศทางการพัฒนาภาคที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง ตัวอย่างเช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๔ (อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต) มุ่งเน้นพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมและบริการในระดับภูมิภาคและระดับโลก และกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อาทิ หมายเหตุที่ ๓ (ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน) โดยการปรับระบบนิเวศอุตสาหกรรมไทยสู่ยานยนต์ไฟฟ้า หมายเหตุที่ ๔ (ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง) โดยการเสริมสร้างคุณภาพของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจร และการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล โดยประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก มีดังนี้

ประเด็นการพัฒนา

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่สีเขียวผลิตกำลังคนให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในจังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรี โดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะและการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูง และนวัตกรรม

๒) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ จังหวัดปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

๓) ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

๔) พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง โดยการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและ การยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงานทดแทน และพืชสมุนไพรทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริหารจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างผลิภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด นำไปสู่การพัฒนาให้ภาคตะวันออกเป็นมหานครผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

๒) พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก อาทิ กุ้งทะเล ปูทะเล ปลากระพงขาว จระเข้ และกุ้งก้ามกราม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชนอย่างทั่วถึง

๓) ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว) และพัฒนาพืชพลังงานเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนของประเทศ (จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และระยอง)

๔) เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาคให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถใช้เทคโนโลยีการผลิต ที่ทันสมัยและมีพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัย การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร การส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีพันธสัญญากับผู้แปรรูป รวมทั้งการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๓. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพการบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาดให้ได้มาตรฐาน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก อาทิ พื้นที่ สัตหีบ พัทยา เกาะเสม็ด เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๒) พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของภาคตะวันออกให้เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัตลักษณ์ และมีความยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการให้มากขึ้น

๓) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง แสดงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่ และสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๔. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การเสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน การเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งอย่างไร้รอยต่อ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมและครบครัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเมืองหลักในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่และเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นที่ เพื่อกระจายความเจริญสู่ชนบทและเป็นเมืองที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมทั้งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนชั้นนำของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้น่าอยู่และยั่งยืนและส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน

๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

๕. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูง มีความมั่นคง และเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน และผ่านแดน การเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพ การเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

๖. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไข ภัยพิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่ ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย ๓ แนวทางย่อย ได้แก่

๑.๑ ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะป่ารอยต่อ ๕ จังหวัด เพื่อรักษาระบบนิเวศป่าไม้ให้สมดุล โดยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและติดตามการบุกรุกป่าและจับสัตว์ป่า การส่งเสริมและสนับสนุนเครือข่ายชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดหาระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่เกษตรลาดชัน

๑.๓ อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ ป่าชายเลน และทรัพยากรสัตว์น้ำ

๒. ป้องกันการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการจัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมรายสาขาเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ถึงถึงความสำคัญของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับประชาชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

๕.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีเนื้อที่ทั้งหมด ๑๓,๒๖๖ ตารางกิโลเมตรหรือ ๘,๒๙๑,๒๕๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี

ทิศใต้และทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดปทุมธานี กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และอ่าวไทย ซึ่งมีแนวชายฝั่งทะเลยาว ๒๘๘ กิโลเมตร (แยกเป็นจังหวัดฉะเชิงเทรา ๑๒ กิโลเมตร จังหวัดชลบุรี ๑๗๒ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๐๔ กิโลเมตร)

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา มีการเชื่อมโยงการเดินทางและการขนส่งทางถนนใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุดคิดเป็นระยะทาง คือ ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดชลบุรี ๘๑ กิโลเมตร และจังหวัดระยอง ๑๗๙ กิโลเมตร ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ (จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓๐ อำเภอ ๒๔๔ ตำบล ๒,๐๒๐ หมู่บ้าน ในส่วนการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ๓ แห่ง เทศบาลนคร ๓ แห่ง เทศบาลเมือง ๑๓ แห่ง เทศบาลตำบล ๙๗ แห่ง และ องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๖๐ แห่ง และรูปแบบการปกครองพิเศษ ๑ แห่ง

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๕ ปี

วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจชั้นนำระดับอาเซียน พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน บนพื้นฐานสังคมเป็นสุข”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕
๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕
๔. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
๕. รายได้ต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

พันธกิจ (Mission)

๑. ยกระดับพื้นที่ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย
๒. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

๑. พื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัยที่สุด
๒. สินค้าเกษตรมีมูลค่าสูงปลอดภัยและได้มาตรฐาน
๓. การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล คงความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่และเชื่อมโยงสู่ชุมชน
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ โดยได้รับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
๕. ประชาชนในทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเกิดการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นในการพัฒนากลุ่มภาคตะวันออก ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๕ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาพื้นที่เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนอุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ดีและทันสมัย

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม	การส่งเสริมการตลาด
๑.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรมรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ๑.๒ โครงการพัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการขยายตัวด้านเศรษฐกิจและสังคม		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและมีมูลค่าสูง

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม	การส่งเสริมการตลาด
๒.๑ โครงการเพิ่มการผลิตสัตว์น้ำเศรษฐกิจ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับเกษตรกร ๒.๒ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า และการบริการด้านการท่องเที่ยว

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่ม และการใช้เทคโนโลยี	การประชาสัมพันธ์ และส่งเสริม การตลาดด้านการท่องเที่ยว
๓.๑ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว และรองรับการขยายตัวภาคการท่องเที่ยว ๓.๒ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวภายใน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ ๓.๓ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว และยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าด้านการท่องเที่ยว ๓.๔ โครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและบริการ		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
ปลูกจิตสำนึก รักษ์สิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ ป้องกัน และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๑ โครงการบริหารจัดการขยะที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน		

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย	ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่	ประชาชนได้รับการสนับสนุน จากภาครัฐอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ
๕.๑ โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อสร้างโอกาสและการพึ่งพา ตนเองได้ทางเศรษฐกิจของ ประชาชน ๕.๒ โครงการเสริมสร้างทักษะ ชีวิตและความมั่นคงในการดำรง ชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย		

๕.๓ แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยอง ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕)

“จังหวัดระยองเป็นเมืองแห่งนวัตกรรมและเทคโนโลยีชั้นนำของประเทศ มีการเติบโตอย่างสมดุล ภายใต้วิถีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

“เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง”

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์กรรม เป็นไปอย่างสมดุล

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพดี มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคดีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในชีวิต

๓) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

๔) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสามารถปรับตัวการพัฒนาให้เท่าทันสถานการณ์ทั้งภายนอกและภายใน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

การพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมสงบสุข เศรษฐกิจก้าวหน้า และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยองมุ่งเน้นเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่าง ๆ และเสริมสร้างรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ และให้ความสำคัญตามลำดับการพัฒนา จำนวน ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาผลิตภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และ บุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ที่สำคัญ โดยมี

ด้านเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวจังหวัดระยอง เนื่องจากจังหวัดระยองมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อย ผลไม้ต่าง ๆ เช่นทุเรียน เงาะ และมังคุด เป็นต้น ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงทุกปี

ด้านการประมง จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร การประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกจากการทำประมงประเภทอาหารสดแล้ว ยังมีการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เช่น อาหารทะเลแห้ง เป็นต้น ทั้งนี้ ยังมีการทำประมงน้ำจืดด้วย เนื่องจากมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๕ อ่าง ปัจจุบันอาชีพประมงชายฝั่งหรือประมงเรือเล็กได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากสัตว์ทะเลเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอย หมึก ปู ปลา มีน้อยลงและมีการแย่งชิงพื้นที่ประมง ประกอบกับพื้นที่ประมงเดิมมีการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ต้องออกหาไกลขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดระยองมีการเลี้ยงปศุสัตว์ควบคู่กับการทำไร่ ทำสวนผลไม้ เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่ แพะ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีผลผลิตภาพสูง มีมูลค่าเพิ่มมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เชื่อมโยงเป็นเกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรท่องเที่ยว ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภายนอกประเทศ

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มศักยภาพผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ ตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าตามแนวทางเกษตรสมัยใหม่ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/สถาบันเกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบชลประทาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งน้ำของเกษตรกรและภัยพิบัติในภาคการเกษตร

๔. ส่งเสริมภาคการเกษตร ให้มีการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวและภาคอุตสาหกรรม

๕. ส่งเสริม พัฒนา พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

จังหวัดระยองมีใช่เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเมืองเกษตรกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ จังหวัดระยองมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะ ทะเล น้ำตก ศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก และมีการเติบโตของนักท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด

การท่องเที่ยวของจังหวัดระยองในภาพรวมดีขึ้นทุกปี แต่ก็ยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ในบางช่วง เช่น ปัจจัยการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่น ปัญหาภายในจังหวัดเอง เช่น ปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรม แต่ถึงแม้จะมีปัจจัยต่างๆ เข้ามากระทบ แต่จำนวนนักท่องเที่ยวก็ยังคงเติบโตอยู่ที่ประมาณ ๑๐% ต่อปี จุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง เช่น หาดทราย ทะเล มีหาดทราย และชายฝั่งทะเล ที่สวยงามหลายแห่ง อุทยาน – ป่าเขา สถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันดีคืออุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-เกาะเสม็ด และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง จังหวัดระยองมีความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ชาติไทยมาช้านาน ดังนั้น จึงมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์จำนวนมาก เช่น วัดป่าประดู่ วัดลุ่มฯ อนุสาวรีย์สุนทรภู่ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีการท่องเที่ยวเชิงการเกษตร/Homestay เช่น การท่องเที่ยว ชมสวนผลไม้ การล่องเรือชมหิ่งห้อย แม่น้ำประแสร์ แต่กระนั้นก็ตามภาคการท่องเที่ยวยังสามารถพัฒนาได้อีกมากจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยเฉพาะจากการเป็นเมืองเกษตรกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวได้อย่างลงตัว และสร้างความหลากหลายและแปลกใหม่ให้กับการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา พื้นฟู และอนุรักษ์ ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา :

๑. พื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยว
๒. ยกระดับและพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย ได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และสร้างจิตสำนึก กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ
๖. เสริมสร้างการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อยกระดับความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองประสบความสำเร็จเชิงเศรษฐกิจในขณะเดียวกันได้เกิดปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ สร้างความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกิดกระแสต่อต้านและคัดค้านการพัฒนาพื้นที่ทั้งพื้นที่เดิมและพื้นที่ แม้รัฐบาลได้เพิ่มมาตรการสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้น

การพัฒนาพื้นที่ที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีความสมดุลของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial town)

เป็นรูปแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จในหลายๆ ประเทศโดยกลมกลืนของอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบพื้นที่อุตสาหกรรม มีความเจริญเติบโตร่วมกันและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา :

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่มาตรฐานสากล หรืออุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๓-๕
๒. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

๓. บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน เพื่อยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๔. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๕. ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๖. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม เชื่อมโยงสู่เศรษฐกิจชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดระยอง การแก้ไขปัญหาต่างๆ ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม รวมทั้งการขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทาง โมเดล เศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพื่อยกระดับสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและอยู่ร่วมกัน ได้อย่างเป็นสุข

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด โดยเฉพาะการเสื่อมโทรม และการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและไม่ถูกวิธี ดังนั้น การดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ปั่นฟู และ ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม จึงเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู รวมทั้งได้รับการส่งเสริม ควบคุม แก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มพื้นที่ป่า/พื้นที่สีเขียว และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ

๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓. อนุรักษ์ ป้องกัน ปั่นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้คงความอุดมสมบูรณ์

๔. ส่งเสริม ควบคุม แก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำผิวดิน น้ำเสีย ขยะ, อากาศ) ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายและประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

๖. พัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพื่อยกระดับสู่สังคมคาร์บอนต่ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคน ทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เดิมชาวระยองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และเกษตรกรรมต่อมา มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ลักษณะทางสังคมได้เปลี่ยนแปลง ไปจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนของจังหวัดระยอง มีการเปลี่ยนการประกอบอาชีพจากการทำเกษตรกรรม มาเป็นรับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปดีขึ้น ประชาชนมีงานทำรายได้เพิ่มขึ้น ค่าครองชีพเริ่มจะสูง สินค้ามีราคาแพง มีการอพยพโยกย้ายของคนในท้องถิ่นอื่นเข้ามาในชุมชนมาก ซึ่งทั้งหลายนี้ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างแน่นอน โดยเฉพาะบริเวณในเขตเมืองที่มีประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่นและแออัด ซึ่งทำให้ความต้องการบริการของรัฐ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขและระบบสาธารณสุขปฐมภูมิและสาธารณสุขการเพิ่มมากขึ้น เกินกว่าความสามารถที่จะตอบสนองได้ทันกับความต้องการเกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด สาธารณูปโภค เป็นต้น

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้น การสร้างเสริมสังคมให้มีคุณธรรม นำความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสังคมให้มีความรู้ มีคุณธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการอยู่ร่วมกันภายในชุมชนอย่างสมดุลมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการศึกษา การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และการประกอบอาชีพ

รวมทั้งการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงเป็นแนวทาง ที่จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น

วัตถุประสงค์ ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ภายใต้การน้อมนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างมาตรฐานยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างและสาธารณสุขปฐมภูมิขั้นพื้นฐาน รวมทั้งบริการสาธารณสุขที่ครอบคลุมการดำเนินชีวิตของประชาชน
๓. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยจากการคุกคามต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก
๔. เสริมสร้างการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๕. สนับสนุนการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจฐานรากชุมชน
๖. อนุรักษ์ สืบสาน ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่
๗. สร้างเสริมสุขภาพ อนามัย และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ และโรคอุบัติใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถ ของภาคพาณิชย์กรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

จังหวัดระยองและพื้นที่ใกล้เคียงจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากเหตุการณ์และนโยบายสำคัญ เช่น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองพัทยา มาบตาพุด โครงการรถไฟรางคู่ทางมาตรฐานช่วงหนองคาย – มาบตาพุด โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ พัทยา ระยอง โครงการพัฒนาศูนย์บินอู่ตะเภา โครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 ตลอดจนนโยบายจังหวัดระยองการเป็น MICE CITY (การจัดประชุม นานาชาติการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการ (Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) จึงเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว

วัตถุประสงค์ : ภาคพาณิชย์กรรม และภาคบริการได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพและได้รับการยอมรับอย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากล

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป OTOP SME และบริการของจังหวัดให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

๒. ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล

๓. ส่งเสริมและพัฒนาสาธารณูปโภค เชื่อมโยงโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๔. พัฒนาเทคโนโลยี การเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล ที่สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจของผู้ประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจของผู้ประกอบการและธุรกิจบริการ

๕. ส่งเสริมการค้าและการเชื่อมโยงการตลาดโลก ออนไลน์และออฟไลน์ ของผู้ประกอบการเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

๘. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๘.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แกไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการกีฬา

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๕** : เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๒** : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๓** : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๔** : ป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการองค์กร

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๕** : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๕** : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๖** : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชยกรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นการพัฒนาที่ ๑** : พัฒนาผลิภาพการผลิตคุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว และ **ประเด็นการพัฒนาที่ ๖** : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถ ของภาคพาณิชยกรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ส่วนที่ ๒

➤ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การบริหารงานที่ประสบความสำเร็จนั้น การติดตามและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและประเมินผลความสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การดำเนินการแก้ไขปรับปรุงร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผล ซึ่งการติดตาม (Monitoring) หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูล การปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจแก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติให้ผลงานเป็นไปตามแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด สามารถใช้งบประมาณได้คุ้มค่าเพียงใด ปฏิบัติงานตามแผนงานได้ตรงตามที่กำหนดหรือไม่ ดำเนินไปตรงตามเป้าหมายของแผนงานและแล้วเสร็จภายในกำหนด เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการว่ามีมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นว่าได้ผลตามวัตถุประสงค์ ของแผนงาน/โครงการ

สำหรับในส่วนของการติดตามและประเมินผลแผนงานและโครงการ จะต้องมีดำเนินการดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อนำผลที่ได้รับจากการประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้การติดตามและประเมินผล ยังเป็นการตรวจสอบว่ามีความคุ้มค่ากับการใช้งบประมาณเพียงใด ผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและการตัดสินใจเพื่อสนับสนุนงบประมาณในปีถัดไป นอกจากนี้ยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์และใช้ข้อมูล que เก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ มีความถูกต้อง เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

วิธีดำเนินการประเมินผล ประกอบด้วย

๑. แหล่งข้อมูล ที่ใช้ประกอบในการประเมินผล
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. เกณฑ์ที่กำหนดสำหรับวัดผลสำเร็จตามแบบประเมิน
๕. การวิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ได้ดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลจากแบบประเมินคุณภาพยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น แบบประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โดยใช้ระบบสารสนเทศการบริหารจัดการเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-plan) และแบบประเมินประสิทธิผลการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงเป็นกระบวนการ กำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุ บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพ ของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความต้องการในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีเขตพื้นที่ รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด ก็ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรอบปีที่ผ่านมาเป็น กรอบในการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาได้อย่างทั่วถึงครอบคลุม

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของการรวบรวมและการวิเคราะห์อย่างรอบด้านและเป็นระบบ คำนึงถึงด้านการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม จมองทิศทางการพัฒนาการเติบโตด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม วัฒนธรรมเพื่อให้ความ ยั่งยืน การอนุรักษ์ด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของทั้งจังหวัด และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้พิจารณาในเชิงพื้นที่ประกอบการพิจารณา ทั้งพื้นที่ใกล้เคียง อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์ หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างรู้เท่าทัน สามารถทำให้ ใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ได้อย่างเต็มที่ หรือหาแนวทางในการป้องกันอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง ทั้งหมด ๖๘ แห่ง ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ตลอดจนใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง แนวทางการพัฒนาจะเป็นภาพรวม ทั้งจังหวัดซึ่งจะมีความ สอดคล้องในแต่ละบริบทของแต่ละพื้นที่ นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม และครอบคลุมการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษา การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต โครงสร้างพื้นฐาน และการเกษตร อีกทั้ง เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ในการจัดสรรงบประมาณในแต่ละเขต อำเภอสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘ สรุปได้ดังนี้

พื้นที่	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
อำเภอเมืองระยอง	๑๒๘,๔๑๑,๕๐๐	๕๕,๗๙๖,๐๐๐
อำเภอแกลง	๑๖๘,๕๗๔,๘๒๐	๑๕๔,๔๔๐,๘๐๐
อำเภอปลวกแดง	๒๑๒,๔๕๗,๐๗๘	๑๗๕,๑๘๑,๐๐๐
อำเภอบ้านค่าย	๑๐๓,๒๒๕,๐๐๐	๘๑,๖๑๑,๖๐๐
อำเภอบ้านฉาง	๑๔๔,๙๔๔,๐๐๐	๑๑๘,๕๘๗,๐๐๐
อำเภวังจันทร์	๕๘,๗๘๒,๙๐๐	๕๓,๔๒๔,๒๐๐
อำเภอนิคมพัฒนา	๔๖,๖๔๐,๐๐๐	๓๓,๐๔๐,๐๐๐
อำเภอเขาชะเมา	๗๓,๘๕๘,๘๐๐	๗๘,๖๕๔,๙๐๐
รวม	๙๓๖,๘๙๔,๐๙๘	๗๕๐,๗๓๕,๕๐๐

ตารางสรุป : การขอรับงบประมาณในแต่ละเขตอำเภอ

สรุปยอดรวมของแต่ละปีงบประมาณ ดังนี้

ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ รวมทั้งสิ้น ๙๓๖,๘๙๔,๐๙๘ บาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ รวมทั้งสิ้น ๗๕๐,๗๓๕,๕๐๐ บาท

ในการจัดสรรงบประมาณในแต่ละเขตอำเภอเพื่อไปดำเนินการตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่จะสามารถดำเนินการได้

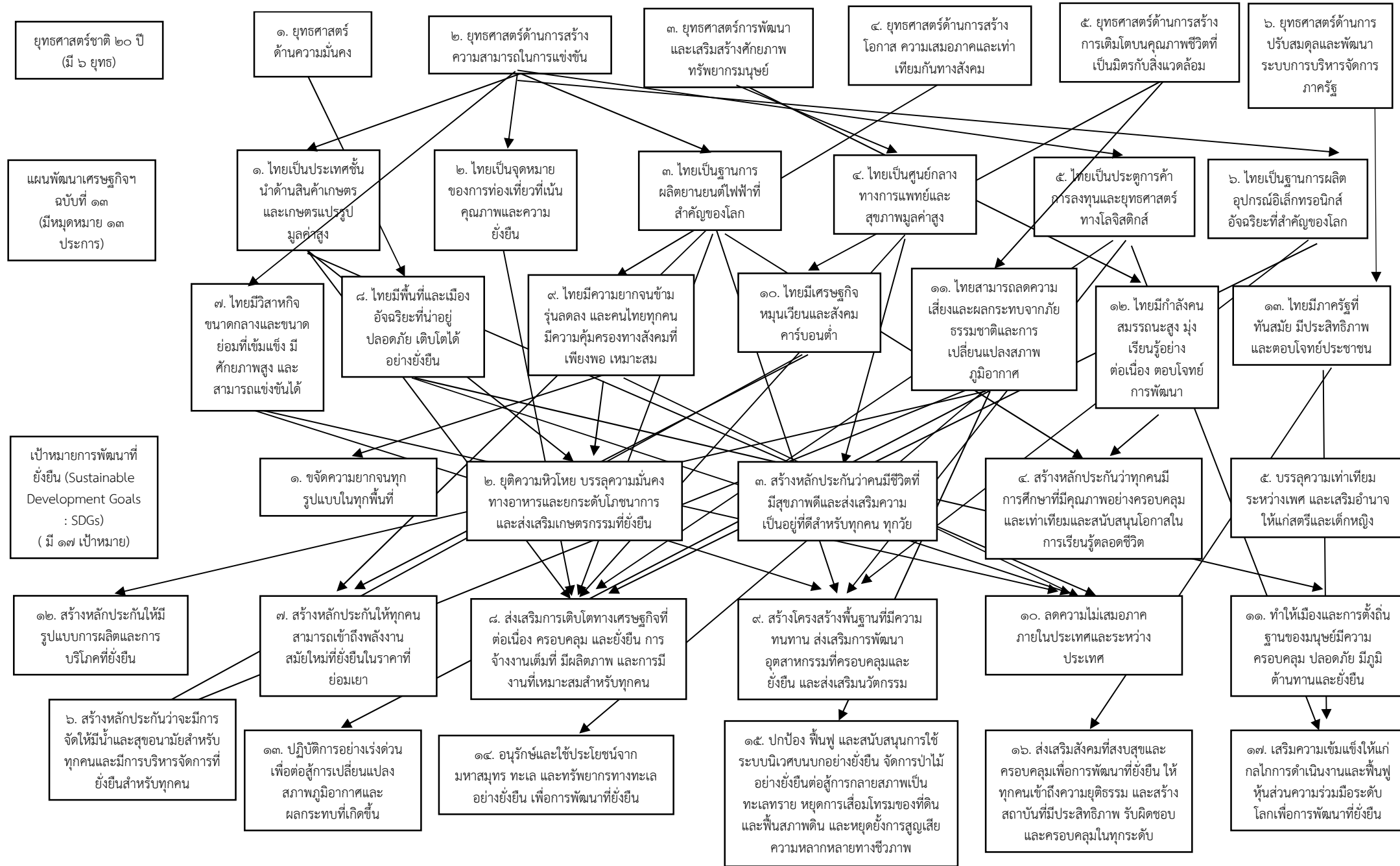
ข้อเสนอแนะสำหรับการติดตามและประเมินผลในครั้งต่อไป

๑. กำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ว่ามีปัญหา อุปสรรค อย่างไรบ้าง

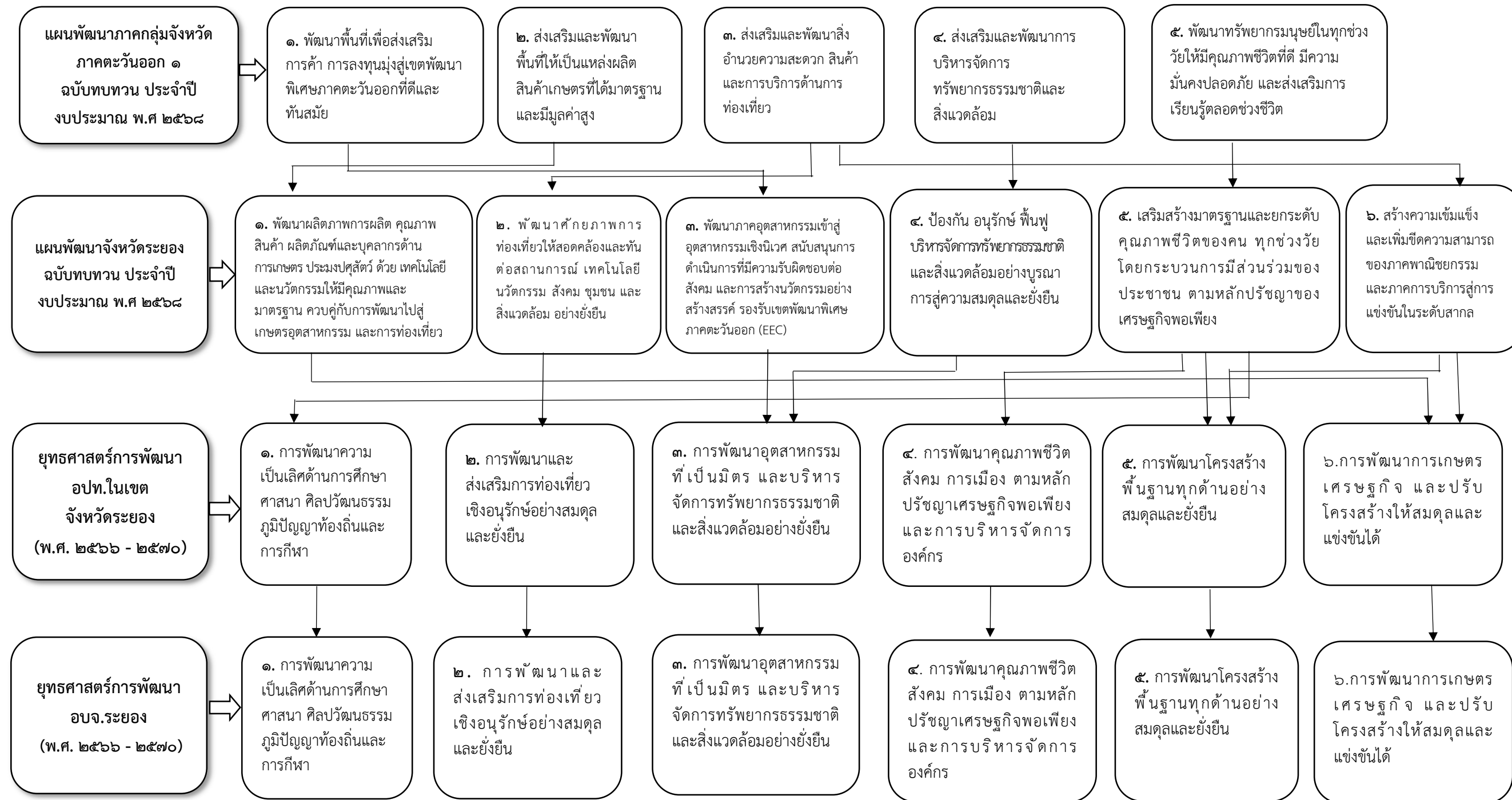
๒. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รายงานการใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละด้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบในการปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมต่อไป

๓. สรุปผลการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาของตนเองให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกันทั้งจังหวัด

๘.๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

๘.๓ แผนผังเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก์ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ (ต่อ)

ส่วนที่ ๓

➤ การติดตามและประเมินผล

ภาคผนวก

ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อ ๒. แนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒.๒ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้แล้วเสร็จ แล้วแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยเคำไ้โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (๒) การสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๓) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๔) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๕) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๙) การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- (๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
- (๑๒) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ
- (๑๓) การจัดการและดูแลสถานียขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
- (๑๔) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๕) การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
- (๑๖) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๑๗) การจัดตั้งและดูแลตลาดกลาง
- (๑๘) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๙) การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- (๒๐) การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
- (๒๑) การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
- (๒๒) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๓) การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด

- (๒๔) จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒๕) สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (๒๖) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (๒๘) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒๙) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

**สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ
ฝ่ายยุทธศาสตร์และแผนงาน
โทร ๐ ๓๘๖๑ ๗๔๓๐ ต่อ ๗๒๓
โทรสาร ๐ ๓๘๐๑ ๑๖๙๒**